

Køpke Christensen (FP):

Jeg er da glad for, at ministeren gav sig tid til at kommentere det, jeg sagde, men jeg synes ikke, jeg fik et svar.

Jeg kunne forstå af ministerens tale, at ministeren også er modstander af for store offentlige investeringer og offentlige tilskud, og derfor spørger jeg endnu en gang: Er ministeren enig med Fremskridtspartiet og hr. Jørn Møller fra Dansk El-Forbund i, at når man giver løntilskud til f.eks. lærlinge, således som man har vedtaget kort før jul med ministerens billigelse, vil det resultere i flere arbejdsløse svende, flere arbejdsløse færdiguddannede? Når man som arbejdsgiver kan modtage løntilskud til en vis kategori af lønarbejdere, er det klart – det har vi jo også set af de sidste undersøgelser, der er lavet – at det er de fastansatte, de færdiguddannede osv., som vil ryge ud i arbejdsløshed til fordel for dem, der gives tilskud til, og er ministeren ikke enig i, at det er at gå den helt forkerte vej?

Det handler om at få de offentlige udgifter sat ned, så vi kan få skattetrykket sat ned og samtidig hjælpe erhvervslivet og få flere i beskæftigelse. Det hjælper ikke, at ministeren siger her fra talerstolen, at vi har jo en overgang, osv. Jeg er ganske enig med ministeren i, at der vil gå nogen tid, før de pågældende kan komme i beskæftigelse, men i den overgangsperiode er det da ingen undskyldning at sige, at vi må have de offentlige udgifter, for det skal vi jo. På et eller andet tidspunkt må man jo erkende, at nu må vi sætte de offentlige udgifter drastisk ned, så vi kan hæve den skattefri bundgrænse, få bedre gang i hjulene i erhvervslivet og dermed få flere i beskæftigelse.

Jeg vil gerne have et svar fra ministeren: Er ministeren ikke enig i, at det er at gå den gale vej med løntilskud?

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Hvis vi skal have løst vort arbejdsløshedsproblem, skal vi i høj grad lægge ideologierne på hylden, være fordomsfrie over for forskellige tekniske løsninger og være modige nok til at afprøve forskellige tekniske løsninger. Og jeg er fuldt ud parat til at acceptere forskellige holdninger til, hvordan man bedst kan gøre det, det er faktisk det, jeg lægger op til.

Der er bare én holdning, jeg ikke vil acceptere, nemlig at man siger til den arbejdsløse:

Ned på sofaen, kammerat, og dér bliver du liggende! Det er umenneskeligt, det er helt forkert rent socialt set, og samfundsøkonomisk kan det ramme os på det grusomste om nogle år. Den holdning vil jeg ikke acceptere, så vil jeg hellere acceptere en løsning, der måske kan være nogle skævheder i, og dem må vi så rette op, når vi bliver opmærksomme på dem. Men fordomsfrihed skal vi have, og vi skal ikke acceptere den passive linje.

Poul Nødgaard (FP):

Jeg har kun en enkelt bemærkning til hr. Duetoft.

Det, der bringer mig på talerstolen, er hr. Duetofts meddelelse om, at CD ikke kunne stemme for Fremskridtspartiets dagsorden, fordi CD er afgørende imod de tre elementer i dagsordenen. Jeg må dermed konstatere, at CD er modstander af, at Danmark får en dagpengereform, at man nedsætter indkomstskatterne, og – hvad der forbavser mig allermost – at man forbedrer konkurrenceevnen. Det er helt fantastisk, jeg havde i hvert fald troet, at CD gik ind for det sidste punkt.

Og så vil jeg i øvrigt benytte lejligheden til at sige, at jeg kan jo forstå af det, der er sket i salen her i dag, at den eneste dagsorden, der kommer til afstemning, er den, Fremskridtspartiet har fremsat. Jeg må faktisk tage det som udtryk for, at Folketingets øvrige 7 partiers holdning til arbejdsløsheden ikke kan nedfældes på et stykke papir. Jeg synes, det er ganske, ganske fattigt, at man ikke kan formulere en mening om arbejdsløshedsspørgsmålet, som kan komme til afstemning, jeg synes faktisk, det er lidt for galt.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Netop i disse minutter bør man måske nok overveje, hvad man siger fra denne talerstol, for man skal jo kunne læse indenad. Når jeg er imod dagsordenen, skyldes det, at vi ikke er tilhængere af en dagpengereform med omlægning af finansieringen, at vi ikke er tilhængere af at nedsætte indkomstskatten, og at vi ikke er tilhængere af at reducere de offentlige udgifter. Det med at forbedre konkurrenceevnen er jo kun en følgevirkning.

Så mit svar på hr. Poul Nødgaards spørgsmål er: Ja, vi er imod alle tre ting, og det fremgik også af min ordførertale.